

KISS LÁSZLÓ (1976) Gyula

KISS LÁSZLÓ

A bokrok, a fák

Az előző esti hód
látogatott meg reggel.

Fejét kiemelve,
sodrással szemben
úszott.
Fegyelmезetten,
rendíthetetlenül.

Korán keltem,
későn feküdtem.
Álmosan matattam,
aztán visszahúzott,
ha néhány percre is,
az ágyunk.

Hagytam,
hadd
lebegjek.

Ekkor érkezett a csattanás.
A műanyag székek hangja ez,
ha fölborítják őket.
A szúnyoghálós ajtóban
állt a tettes,
a szomorú szemű,
bűnbánó hód.

Fejét fölszegve,
dacosan úszott
a fölgyorsult folyóban,
egyenesen
a szárazra rágott
fák közé.

Egyedül voltam,
két hónapja alszom
egyedül.

Így, féllalomban
lepert meg
az előző este
látott hód.

Az áradás erejétől
hajlongtak,
rángatóztak
a vízben
a fák,
a bokrok.